

วิธีการประมาณค่าฐานนิยมของข้อมูลที่มีการแจกแจงอินเวอร์สเกาส์เชียน The Mode Estimation Method of Inverse Gaussian Data

วรารุทัย พานิชกิจโกศลกุล^{1*}

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาคณิตศาสตร์และสถิติ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จ.ปทุมธานี 12121

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอวิธีการประมาณค่าฐานนิยมของข้อมูลที่มีการแจกแจงอินเวอร์สเกาส์เชียน และเปรียบเทียบวิธีการประมาณค่าฐานนิยม 3 วิธี คือ 1) วิธีอ่อนง่าย 2) วิธีปรับค่าฐานนิยมด้วยเทอมค่าคงที่ $(n+1)/n$ และ 3) วิธีปรับค่าฐานนิยมด้วยเทอมค่าคงที่ $(n+2)/n$ โดยการเปรียบเทียบค่าสัมบูรณ์ ของความเออนเอียง ($|Bias|$) และค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (Mean Square Error: MSE) ของค่าประมาณ กำหนดขนาดตัวอย่าง เท่ากับ 5, 10, 20, 30 และ 50 กำหนดค่าพารามิเตอร์ μ เท่ากับ 1 และพารามิเตอร์ λ เท่ากับ 1, 3, 5, 10, 15 และ 20 การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการจำลองแบบมอนติคาร์โล และทำการทดลองซ้ำๆ กัน 50,000 ครั้งในแต่ละสถานการณ์ ผลการวิจัยสรุปได้วังนี้ วิธีปรับค่าฐานนิยมด้วยเทอมค่าคงที่ $(n+2)/n$ ให้ค่า $|Bias|$ และค่า MSE ต่ำที่สุด เกือบทุกรูปที่ศึกษา รองลงมาคือ วิธีปรับค่าฐานนิยมด้วยเทอมค่าคงที่ $(n+1)/n$ และวิธีอ่อนง่าย ตามลำดับ

Abstract

The objectives of this research are to propose the mode estimation method of Inverse Gaussian data and to compare three mode estimation methods. Those methods are simple method, adjusted mode method with term $(n+1)/n$, and adjusted mode method with term $(n+2)/n$. The performance of each method can be measured by the absolute bias ($|Bias|$) and the mean square errors (MSE). This study was performed by using different sample sizes (n) of 5, 10, 20, 30, and 50 whereas the parameter μ is fixed to be 1 and parameters λ are fixed to be 1, 3, 5, 10, 15, and 20. This research used the Monte Carlo Simulation technique. The experiment was repeated 50,000 times for each condition. The results showed that the adjusted mode method with term $(n+2)/n$ gave the lowest value of $|Bias|$ and MSE in most of the criterions of sample sizes and parameter values.

คำสำคัญ : การประมาณค่าฐานนิยม การแจกแจงอินเวอร์สเกาส์เชียน

Key words : The mode estimation, Inverse Gaussian distribution

* ผู้นิพนธ์ประจำงาน ประยศ อเล็กทรอนิกส์ : wararit@mathstat.sci.tu.ac.th โทร. 0-2564-4440-59 ต่อ 2101-3

1. บทนำ

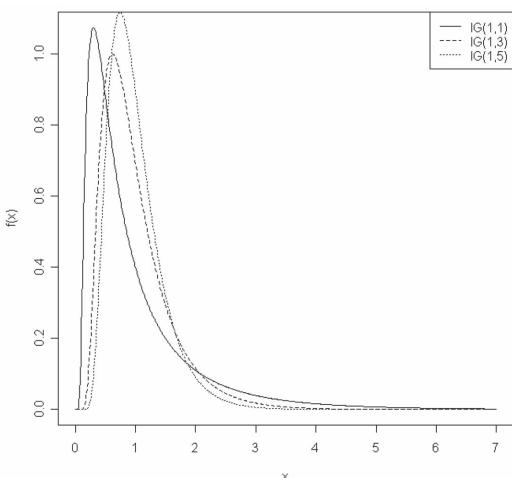
การแจกแจงอินเวอร์สเก้าส์เชียน (Inverse Gaussian distribution) เป็นการแจกแจงหนึ่งที่นำมาประยุกต์ใช้กับปัญหาต่างๆ เช่น การวิเคราะห์ราคาหุ้น ปัญหาด้านชีวิทยา อุทกภูมิศาสตร์ อุตุนิยมวิทยา และความเชื่อถือได้ของผลิตภัณฑ์ เป็นต้น (Cohen and Whitten, 1988) โดยมีนักวิจัยหลายท่านที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับการแจกแจงดังกล่าว อาทิ Halphen, Tweedie, Wald และ Wasan, Chikara, Folks, Seshadri, Cohen และ Jorgenson เป็นต้น (Bala-krisnan and Chen, 1997)

ฟังก์ชันหนาแน่นของความน่าจะเป็น (Probability density function) ของการแจกแจงอินเวอร์สเก้าส์เชียน เผยแพร่ดังนี้ (Krishnamoorthy, 2006)

$$f(x/\mu, \lambda) = \sqrt{\frac{\lambda}{2\pi x^3}} \exp\left(\frac{-\lambda(x-\mu)^2}{2\mu^2 x}\right)$$

โดยที่ $x > 0$, $\mu, \lambda > 0$

กราฟของฟังก์ชันความหนาแน่นของความน่าจะเป็นแสดงดังรูปที่ 1

รูปที่ 1 ฟังก์ชันความหนาแน่นของการแจกแจงอินเวอร์สเก้าส์เชียน เมื่อ ($\mu = 1$ และ $\lambda = 1, 3$ และ 5)

สมบัติที่สำคัญของการแจกแจงอินเวอร์สเก้าส์เชียน มีดังนี้

ค่าเฉลี่ย	μ
ความแปรปรวน	μ^3/λ
ฐานนิยม	$\mu \left[\sqrt{1 + \frac{9\mu^2}{4\lambda^2}} - \frac{3\mu}{2\lambda} \right]$

วิธีการประมาณค่าพารามิเตอร์ μ และ λ สามารถประมาณค่าได้หลายวิธี เช่น วิธีความน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood method: ML) และวิธีการประมาณแบบไม่เอนเอียงซึ่งมีความแปรปรวนต่ำสุด (Minimum Variance Unbiased Estimation method: MVUE) เป็นต้น (Evans, Hastings, and Peacock, 2000) เมื่อได้ค่าประมาณพารามิเตอร์ $\hat{\mu}$ และ $\hat{\lambda}$ แล้ว ขั้นตอนต่อไปจะนำค่าประมาณพารามิเตอร์ไปคำนวณค่าสถิติต่างๆ เช่น ค่าเฉลี่ย ความแปรปรวน หรือฐานนิยม เป็นต้น วิธีดังกล่าวเรียกว่า วิธีอย่างง่าย (Simple method) ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะนำเทอมค่าคงที่มาปรับให้ค่าประมาณของฐานนิยมมีความคลาดเคลื่อนน้อยลง โดยทดลองกับเทอมค่าคงที่ในรูปแบบต่างๆ

ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงเสนอวิธีการประมาณค่าฐานนิยมของข้อมูลที่มีการแจกแจงอินเวอร์สเก้าส์เชียน และเปรียบเทียบวิธีการประมาณค่าฐานนิยม 3 วิธี คือ 1) วิธีอย่างง่าย 2) วิธีปรับค่าฐานนิยมด้วยเทอมค่าคงที่ $(n+1)/n$ และ 3) วิธีปรับค่าฐานนิยมด้วยเทอมค่าคงที่ $(n+2)/n$ โดยการเปรียบเทียบค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (Mean Square Error: MSE) และค่าสัมบูรณ์ของความเอนเอียง (Absolute Bias : $|Bias|$) ของค่าประมาณ

สำหรับของเขตของการวิจัยครั้งนี้มีดังต่อไปนี้

- 1) กำหนดขนาดตัวอย่างที่ใช้ (n) เป็นเท่ากับ 5, 10, 20, 30 และ 50
- 2) กำหนดค่าพารามิเตอร์ μ เท่ากับ 1
- 3) กำหนดค่าพารามิเตอร์ λ เท่ากับ 1, 3, 5, 10, 15 และ 20

4) ประมาณค่าพารามิเตอร์ μ และ λ ด้วยวิธีความ prawise เป็นสูงสุด (Maximum Likelihood method)

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการจำลองแบบการทดลองด้วยเทคนิคอนติการ์โลโดยวิธีเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม R เวอร์ชัน 2.5.0 และกำหนดให้เครื่องคอมพิวเตอร์ทำงานซ้ำๆ กัน 50,000 ครั้งในแต่ละสถานการณ์

2. วิธีการศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้มีวิธีการศึกษาดังนี้

2.1 การจำลองข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

จำลองข้อมูลที่ใช้โดยการสร้างตัวแปรสุ่ม X ซึ่งมีการแจกแจงอินเวอร์สเกาส์เชียนด้วยพารามิเตอร์ μ และ λ ตามที่กำหนดไว้ในของเขตของการวิจัย

2.2 ประมาณค่าพารามิเตอร์ μ และ λ ด้วยวิธีความ prawise เป็นสูงสุด

เมื่อสร้างตัวแปรสุ่ม X ที่มีการแจกแจงอินเวอร์สเกาส์เชียนแล้ว ประมาณค่าพารามิเตอร์ μ และ λ ด้วยวิธีความ prawise เป็นสูงสุด (Evans, Hastings, and Peacock, 2000)

ตัวประมาณความ prawise เป็นสูงสุดของ μ คือ

$$\hat{\mu} = \bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^n X_i}{n}$$

ตัวประมาณความ prawise เป็นสูงสุดของ λ คือ

$$\hat{\lambda} = \frac{n}{\left(\sum_{i=1}^n X_i^{-1} - (\bar{X})^{-1} \right)}$$

2.3 ประมาณค่าฐานนิยมของข้อมูลด้วยวิธีการที่ศึกษา

เมื่อประมาณค่าพารามิเตอร์ μ และ λ นำค่าประมาณ $\hat{\mu}$ และ $\hat{\lambda}$ ที่ได้ ประมาณค่าฐานนิยม ด้วยวิธีการที่ศึกษา

1) วิธีอย่างง่าย (วิธี S) ตัวประมาณค่าฐานนิยม คือ

$$\hat{M}_S = \hat{\mu} \left[\sqrt{1 + \frac{9\hat{\mu}^2}{4\hat{\lambda}^2}} - \frac{3\hat{\mu}}{2\hat{\lambda}} \right]$$

2) วิธีปรับค่าฐานนิยมด้วยเทอมค่าคงที่ $(n+1)/n$ (วิธี C1) ตัวประมาณค่าฐานนิยม ($\hat{M}_{C1}$) คือ

$$\hat{M}_{C1} = \left(\frac{n+1}{n} \right) \hat{\mu} \left[\sqrt{1 + \frac{9\hat{\mu}^2}{4\hat{\lambda}^2}} - \frac{3\hat{\mu}}{2\hat{\lambda}} \right]$$

3) วิธีปรับค่าฐานนิยมด้วยเทอมค่าคงที่ $(n+2)/n$ (วิธี C2) ตัวประมาณค่าฐานนิยม ($\hat{M}_{C2}$) คือ

$$\hat{M}_{C2} = \left(\frac{n+2}{n} \right) \hat{\mu} \left[\sqrt{1 + \frac{9\hat{\mu}^2}{4\hat{\lambda}^2}} - \frac{3\hat{\mu}}{2\hat{\lambda}} \right]$$

2.4 คำนวณค่าสัมบูรณ์ของความเอนเอียงและค่าความคลาดเคลื่อนคำลังสองเฉลี่ยของค่าประมาณของแต่ละวิธี แล้วทำการเปรียบเทียบค่าสัมบูรณ์ของความเอนเอียง ($|Bias|$) ของค่าประมาณ คำนวณจาก

$$|Bias| = \left| \frac{\sum_{i=1}^{50,000} \hat{M}_{ki}}{50,000} - M \right|$$

ค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (MSE) ของค่าประมาณ คำนวณจาก

$$MSE = \frac{\sum_{i=1}^{50,000} (M - \hat{M}_{ki})^2}{50,000}$$

เมื่อ M แทน ค่าฐานนิยมของประชากร
 $\hat{M}_{ki}$ แทน ค่าประมาณของฐานนิยม ซึ่ง
 คำนวณจากวิธีที่ k ในการทำซ้ำ
 ครั้งที่ i
 k แทน วิธีการประมาณค่าฐานนิยม

3.1 การเปรียบเทียบค่าสัมบูรณ์ของความเอียง

ในทุกระดับของขนาดตัวอย่าง ($n = 5, 10, 20, 30$ และ 50) และทุกระดับของค่าพารามิเตอร์ ($\lambda = 1, 3, 5, 10, 15$ และ 20) วิธีปรับค่าฐานนิยมด้วยเทอมค่าคงที่ $(n+2)/n$ ให้ $|Bias|$ ต่ำที่สุด รองลงมาคือ วิธีปรับค่าฐานนิยมด้วยเทอมค่าคงที่ $(n+1)/n$ และวิธีอย่างง่าย ตามลำดับ

3.2 การเปรียบเทียบค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย

ในเกือบทุกระดับของขนาดตัวอย่าง และเกือบทุกระดับของค่าพารามิเตอร์ วิธีปรับค่าฐานนิยมด้วยเทอมค่าคงที่ $(n+2)/n$ ให้ค่า MSE ต่ำที่สุด ยกเว้นในกรณีที่ขนาดตัวอย่างเท่ากับ 5 และพารามิเตอร์ λ เท่ากับ 1 วิธีปรับค่าฐานนิยมด้วยเทอมค่าคงที่ $(n+1)/n$ ให้ค่า MSE ต่ำที่สุด

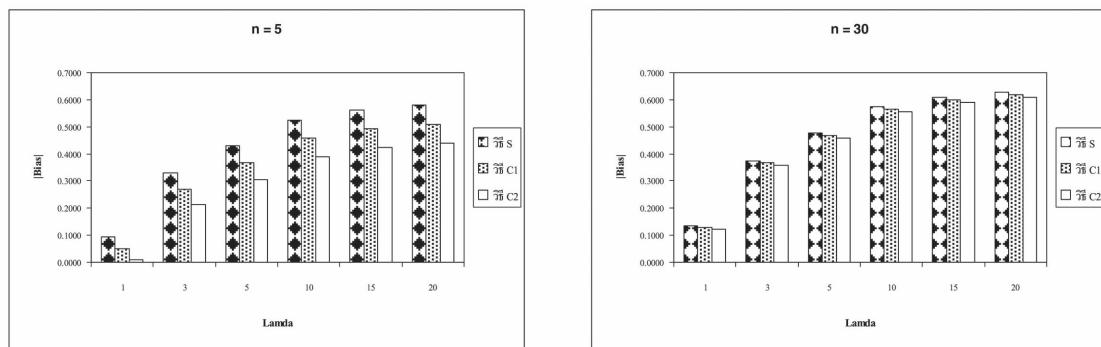
3. ผลการศึกษา

ผลการเปรียบเทียบค่าสัมบูรณ์ของความเอียง และค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ยของค่าประมาณ นำเสนอต่อตารางที่ 1 สรุประยุทธ์เอียงดังนี้

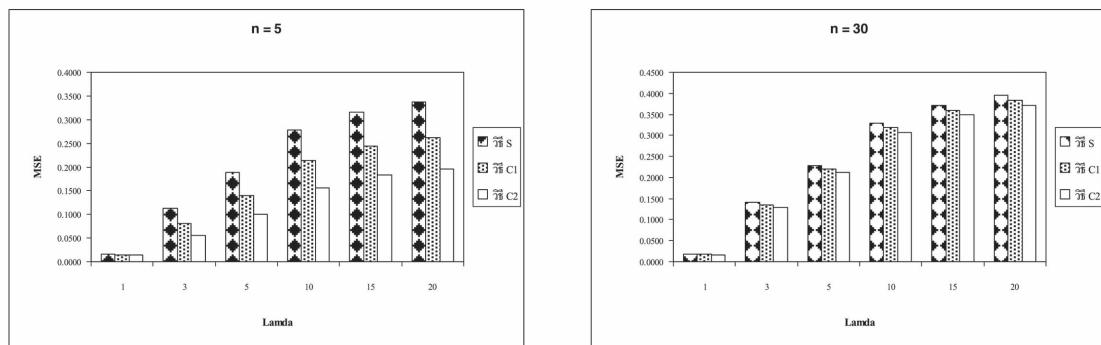
ตารางที่ 1 ค่าสัมบูรณ์ของความเอนอี้ง ($|Bias|$) และค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (MSE) ของค่าประมาณฐานนิยมของข้อมูลที่มีการแจกแจงอินเวอร์สเก้าส์เชิง เนื่องค่า μ เท่ากับ 1

n	λ	Bias			MSE		
		วิธี S	วิธี C1	วิธี C2	วิธี S	วิธี C1	วิธี C2
5	1	0.0933	0.0515	0.0096*	0.0164	0.0137*	0.0151
	3	0.3290	0.2712	0.2134*	0.1137	0.0814	0.0562*
	5	0.4294	0.3665	0.3036*	0.1883	0.1399	0.0998*
	10	0.5248	0.4575	0.3903*	0.2777	0.2126	0.1567*
	15	0.5611	0.4923	0.4235*	0.3163	0.2446	0.1824*
	20	0.5793	0.5096	0.4399*	0.3368	0.2614	0.1958*
10	1	0.1197	0.1013	0.0830*	0.0170	0.0136	0.0108*
	3	0.3579	0.3319	0.3059*	0.1302	0.1127	0.0966*
	5	0.4593	0.4309	0.4024*	0.2126	0.1876	0.1642*
	10	0.5559	0.5253	0.4948*	0.3099	0.2771	0.2462*
	15	0.5918	0.5605	0.5291*	0.3508	0.3149	0.2809*
	20	0.6104	0.5787	0.5470*	0.3731	0.3355	0.2999*
20	1	0.1309	0.1223	0.1137*	0.0183	0.0162	0.0143*
	3	0.3704	0.3580	0.3456*	0.1381	0.1292	0.1206*
	5	0.4729	0.4593	0.4457*	0.2243	0.2117	0.1995*
	10	0.5693	0.5547	0.5401*	0.3245	0.3081	0.2922*
	15	0.6054	0.5905	0.5755*	0.3668	0.3490	0.3315*
	20	0.6244	0.6092	0.5941*	0.3901	0.3714	0.3532*
30	1	0.1341	0.1285	0.1229*	0.0187	0.0173	0.0159*
	3	0.3743	0.3662	0.3581*	0.1407	0.1347	0.1289*
	5	0.4769	0.4680	0.4591*	0.2279	0.2195	0.2113*
	10	0.5736	0.5640	0.5545*	0.3293	0.3184	0.3077*
	15	0.6098	0.5999	0.5901*	0.3720	0.3601	0.3484*
	20	0.6288	0.6189	0.6089*	0.3956	0.3832	0.3709*
50	1	0.1368	0.1335	0.1302*	0.0191	0.0182	0.0174*
	3	0.3774	0.3726	0.3678*	0.1428	0.1392	0.1357*
	5	0.4803	0.4750	0.4697*	0.2309	0.2259	0.2209*
	10	0.5770	0.5713	0.5656*	0.3331	0.3265	0.3201*
	15	0.6133	0.6075	0.6016*	0.3763	0.3691	0.3621*
	20	0.6321	0.6262	0.6203*	0.3996	0.3922	0.3848*

* หมายถึง วิธีการประมาณค่าที่ให้ค่า $|Bias|$ ต่ำที่สุด หรือค่า MSE ต่ำที่สุด

รูปที่ 2 ค่าสัมบูรณ์ของความเอนเอียงของค่าประมาณฐานนิยม เมื่อขนาดตัวอย่างเท่ากัน 5 และ 30

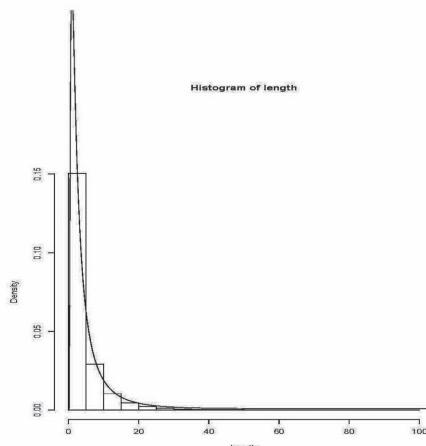
รูปที่ 3 ค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ยของค่าประมาณฐานนิยม เมื่อขนาดตัวอย่างเท่ากัน 5 และ 30

4. การประยุกต์ใช้ผลการศึกษา

การประมาณค่าฐานนิยมของข้อมูลที่มีการแจกแจงอินเวอร์สเก้าส์เชี่ยน สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ดังนี้

ในการศึกษาเกี่ยวกับระยะเวลาที่ผู้ใช้เข้าเว็บไซต์ msbn.com แต่ละครั้ง โดยเก็บข้อมูลในวันที่ 28 กันยายน 2542 ซึ่งมีผู้ใช้บริการ 989,818 ราย (Sanchez and He, 2003) ระยะเวลาที่ผู้ใช้เข้าเว็บไซต์แสดงดังรูปที่ 4

จากข้อมูลประมาณค่าพารามิเตอร์ของการแจกแจงอินเวอร์สเก้าส์เชี่ยน ดังนี้

รูปที่ 4 ระยะเวลาที่ผู้ใช้เข้าเว็บไซต์ msbn.com

$$\hat{\mu} = \frac{\sum_{i=1}^n x_i}{n} = \frac{4,698,794}{989,818} = 4.747129$$

$$\hat{\lambda} = \frac{n}{\left(\sum_{i=1}^n x_i^{-1} - (\bar{x})^{-1} \right)} = \frac{989,818}{321,169.6} = 3.081917$$

ขั้นต่อไปทำการประมาณค่าฐานนิยม เพื่อศึกษาว่าโดยส่วนใหญ่แล้วผู้ใช้เข้าเว็บไซต์เป็นระยะเวลาเท่าใด ดังนี้

$$\hat{M} = \left(\frac{n+2}{n} \right) \hat{\mu} \left[\sqrt{1 + \frac{9\hat{\mu}^2}{4\hat{\lambda}^2}} - \frac{3\hat{\mu}}{2\hat{\lambda}} \right]$$

$$= \left(\frac{989,818+2}{989,818} \right) 4.747129 \left[\sqrt{1 + \frac{9(4.747129)^2}{4(3.081917)^2}} - \frac{3(4.747129)}{2(3.081917)} \right]$$

$$= 0.983237 \text{ นาทีต่อครั้ง}$$

5. สรุปผล

ผลการศึกษาระบบนี้ สรุปได้ดังนี้

วิธีปรับค่าฐานนิยมด้วยเทอมค่าคงที่ $(n+2)/n$

ให้ค่าสัมบูรณ์ของความเออนเอียง ($|Bias|$) และค่าความคาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (MSE) ต่ำที่สุด เกือบทุกกรณีที่ศึกษา รองลงมาคือ วิธีปรับค่าฐานนิยมด้วยเทอมค่าคงที่ $(n+1)/n$ และวิธีอย่างง่าย ตามลำดับ

ดังนั้นในการประมาณค่าฐานนิยมของข้อมูล ที่มีการแจกแจงอินเวอร์สเกาส์เชียน ควรใช้วิธีปรับค่าฐานนิยมด้วยเทอมค่าคงที่ $(n+2)/n$ ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$\hat{M} = \left(\frac{n+2}{n} \right) \hat{\mu} \left[\sqrt{1 + \frac{9\hat{\mu}^2}{4\hat{\lambda}^2}} - \frac{3\hat{\mu}}{2\hat{\lambda}} \right]$$

โดยที่ $\hat{\mu} = \bar{x}$

$$\hat{\lambda} = \frac{n}{\left(\sum_{i=1}^n x_i^{-1} - (\bar{x})^{-1} \right)}$$

6. เอกสารอ้างอิง

Bala-Krisnan, N. and Chen, W.S. 1997. **Tables for Order Statistics from Inverse Gaussian Distributions with Applications.** Florida: CRC Press.

Cohen, A.C. and Whitten, B.J. 1988. **Parameter Estimation in Reliability and Life Span Models.** New York: Marcel Dekker.

Evans, M., Hastings, N., and Peacock, B. 2000. **Statistical Distributions.** New York: John Wiley & Sons.

Krishnamoorthy, K. 2006. **Handbook of Statistical Distributions with Applications.** Florida: Chapman & Hall.

Sanchez, J. and He, Y. 2003. **Internet Data Analysis for the Undergraduate Statistics Curriculum.** Retrieved September 25, 2007. from <http://preprints.stat.ucla.edu/370/ams2004.pdf>